

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาระบบจ่ายยากรณีภาวะหมดไฟในการทำงานของผู้ให้การรักษาในเขตภาคเหนือตอนบน ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 185 คนโดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบการบรรยายแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับของภาวะหมดไฟในการทำงาน บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเข้าถึงใจ การได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่องจากที่ปรึกษา และระยะเวลาในการทำงานด้านการให้การรักษาของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์ภาวะหมดไฟในการทำงานของผู้ให้รักษาด้วยบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเข้าถึงใจ การได้รับคำแนะนำ และการดูแลทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่องจากที่ปรึกษา และระยะเวลาในการทำงานด้านการให้รักษา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง แสดงไว้ในตาราง 6 - 7

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาในการทำงาน ด้านการให้การปรึกษา การได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่อง และจำนวน ชั่วโมงที่ได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่องต่อปี จำนวน 185 คน

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	22	11.90
หญิง	163	88.10
อายุ		
23 - 30 ปี	26	14.10
31 - 40 ปี	81	43.80
41 - 50 ปี	65	35.10
51 - 60 ปี	13	7.00
ตำแหน่ง		
นักจิตวิทยา	26	14.05
พยาบาลวิชาชีพ	159	85.95
ระยะเวลาในการทำงานด้านการให้การปรึกษา		
0 - 5 ปี	54	29.20
6 - 10 ปี	65	35.10
11 - 15 ปี	33	17.80
16 - 20 ปี	21	11.40
21 ปีขึ้นไป	12	6.50
การได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่อง		
ได้รับ	166	89.70
ไม่ได้รับ	19	10.30

ตาราง 6 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนชั่วโมงที่ได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่องจากที่ปรึกษาต่อปี		
0 ชั่วโมง (ไม่ได้รับ)	19	10.27
1 – 50 ชั่วโมง	129	69.73
51- 100 ชั่วโมง	12	6.49
101 – 150 ชั่วโมง	4	2.16
151 – 200 ชั่วโมง	4	2.16
201 ชั่วโมงขึ้นไป	17	9.19
รวม	185	100

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 88.10 อายุ 23-30 คิดเป็นร้อยละ 14.10 อายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.80 อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.10 และอายุ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.00 โดยส่วนใหญ่เป็นพยาบาลวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 85.95 มีระยะเวลาในการทำงานด้านการให้การปรึกษา 0-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.20 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.10 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.80 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.40 และ 21ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.50 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 89.70 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่อง จำนวน 51-100 ชั่วโมงต่อปี คิดเป็นร้อยละ 69.73

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของอายุ ระยะเวลาในการทำงานด้านการให้การปรึกษา และจำนวนชั่วโมงที่ได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่องจากที่ปรึกษาของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 185 คน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
อายุ	39.14	8.098
ระยะเวลาในการทำงานด้านการให้การปรึกษา	9.59	6.478
จำนวนชั่วโมงที่ได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่องจากที่ปรึกษา	56.20	101.314

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 39.14 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.098 มีระยะเวลาในการทำงานด้านการให้การศึกษาเฉลี่ย 9.59 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.478 และมีจำนวนชั่วโมงที่ได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่องจากที่ปรึกษาเฉลี่ย 56.20 ชั่วโมงต่อปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 101.314

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับของภาวะหมดไฟในการทำงาน บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง และการเข้าถึงใจของกลุ่มตัวอย่าง แสดงไว้ในตาราง 8-11

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับของภาวะหมดไฟในการทำงาน บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเข้าถึงใจของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 185 คน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับ
ภาวะหมดไฟในการทำงาน	1.68	.577	ต่ำ
บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง	1.86	.526	ต่ำ
การเข้าถึงใจ	3.73	.325	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีภาวะหมดไฟในการทำงาน และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองอยู่ในระดับต่ำ ขณะที่กลุ่มตัวอย่างมีการเข้าถึงใจอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับของภาวะหมดไฟในการทำงาน จำแนกตามแต่ละด้านของภาวะหมดไฟในการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 185 คน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับ
ภาวะหมดไฟในการทำงาน	1.68	.577	ต่ำ
ด้านความอ่อนล้า	1.86	.92	ต่ำ
ด้านการมีความรู้สึกว่าสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน	2.12	1.10	ต่ำ
ด้านการลดค่าความเป็นบุคคลของผู้รับบริการ	1.53	.63	ต่ำ

ตาราง 9 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับ
ด้านการขาดความสามารถในการเป็นผู้ให้บริการ ปรึกษา	1.68	.83	ต่ำ
ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัวมีประสิทธิภาพลดลง	1.43	.83	ต่ำ

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีภาวะหมดไฟในการทำงานด้านความอ่อนล้า ด้านการมีความรู้สึกลัวสิ่งแวดล้อมในที่ทำงานเป็นอุปสรรคต่อการทำงาน ด้านการลดค่าความเป็นบุคคลของผู้ให้บริการ ด้านการขาดความสามารถในการเป็นผู้ให้บริการปรึกษา และด้านการใช้ชีวิตส่วนตัวมีประสิทธิภาพลดลงอยู่ในระดับต่ำ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองจำแนกตามแต่ละด้านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 185 คน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับ
บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง	1.86	.528	ต่ำ
ด้านอำนาจ	1.97	.580	ต่ำ
ด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง	1.99	.814	ต่ำ
ด้านความเหนือกว่า	2.02	.709	ต่ำ
ด้านการชอบแสดงออก	1.85	.722	ต่ำ
ด้านการแสวงหาผลประโยชน์	1.49	.536	ต่ำ
ด้านความทะนงตน	2.25	.771	ต่ำ
ด้านการสมควรได้รับมากกว่าที่เป็นอยู่	1.88	.673	ต่ำ
ด้านการหวั่นไหวมากกว่าปกติ	1.45	.492	ต่ำ

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองด้านอำนาจ ด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง ด้านความเหนือกว่า ด้านการชอบแสดงออก ด้านการแสวงหาผลประโยชน์ ด้านความทะนงตน ด้านการสมควรได้รับมากกว่าที่เป็นอยู่ ด้านการหวั่นไหวมากกว่าปกติอยู่ในระดับต่ำ

ตาราง 11 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเข้าถึงใจ การได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่องจากที่ปรึกษา และระยะเวลาในการทำงานด้านการให้การปรึกษา กับภาวะหมดไฟในการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 185 คน

ตัวแปรที่ศึกษา	1	2	3	4	5
1. ภาวะหมดไฟในการทำงาน		.167*	.027	.006	-.075
2. บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง			.077	.032	.110
3. การเข้าถึงใจ				-.002	.041
4. การได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่องจากที่ปรึกษา					.010
5. ระยะเวลาในการทำงานด้านการให้การปรึกษา					
คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	34.513	89.102	37.281	1.438	9.590
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	12.903	25.224	3.250	1.318	6.478

$p < .05$

หมายเหตุ ตัวแปรการได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่องจากที่ปรึกษาได้รับการปรับเปลี่ยนเป็นตัวแปรหุ่น (dummy coding) ก่อนนำมาวิเคราะห์สหสัมพันธ์

จากตารางที่ 11 พบว่า ภาวะหมดไฟในการทำงานมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบหลงตนเองในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่การเข้าถึงใจ การได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่องจากที่ปรึกษา และระยะเวลาในการทำงานด้านการให้การปรึกษามีความสัมพันธ์กับภาวะหมดไฟในการทำงานอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อทำนายภาวะหมดไฟในการทำงานของผู้ให้การ
 ปรึกษาด้วยบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเข้าถึงใจ การได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจ
 อย่างต่อเนื่องจากที่ปรึกษา และระยะเวลาในการทำงานด้านการให้การปรึกษา

จากผลการวิจัยในตารางที่ 11 ปรากฏว่า การเข้าถึงใจ การได้รับคำแนะนำและการดูแล
 ทางด้านจิตใจอย่างต่อเนื่องจากที่ปรึกษา และระยะเวลาในการทำงานด้านการให้การปรึกษา มี
 ความสัมพันธ์กับภาวะหมดไฟในการทำงานอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไข
 ของการวิเคราะห์การถดถอย ดังนั้นจึงมีเพียงบุคลิกภาพแบบหลงตนเองที่นำมาวิเคราะห์การถดถอย
 ได้ ผลการวิเคราะห์ปรากฏในตาราง 12-13

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบการถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Enter

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
Regression	854.067	1	854.067	5.249	.023
Residual	29778.149	183	162.722		
Total	30632.216	184			

จากตาราง 12 พบว่าบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง สามารถพยากรณ์ภาวะหมดไฟในการ
 ทำงานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อทำนายภาวะหมดไฟในการทำงานของผู้ให้การ
 ปรึกษาด้วยบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเข้าถึงใจ การได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจ
 อย่างต่อเนื่องจากที่ปรึกษา และระยะเวลาในการทำงานด้านการให้การปรึกษา

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย ไม่ปรับมาตรฐาน (B)	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย ปรับมาตรฐาน (Beta)	t	sig
บุคลิกภาพแบบหลง ตนเอง	.085	.167	2.291	.023
ค่าคงที่ = 26.903	R = .167	Adjust R ² = .023		
N = 185	R Square = .028	SE = 12.756		

จากตาราง 13 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การถดถอยไม่ปรับมาตรฐานของ
บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง มีค่าเท่ากับ .085

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การถดถอยปรับมาตรฐานของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง มีค่า
เท่ากับ .167

ค่า r ของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การ
เปลี่ยนแปลงของคะแนนบุคลิกภาพแบบหลงตนเองส่งผลต่อภาวะหมดไฟในการทำงานของผู้ให้
การปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่การเข้าถึงใจ การได้รับคำแนะนำและการดูแลทางด้านจิตใจ
อย่างต่อเนื่องจากที่ปรึกษา และระยะเวลาในการทำงานด้านการให้การปรึกษาไม่สามารถพยากรณ์
ภาวะหมดไฟในการทำงานของผู้ให้การปรึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้น บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถอธิบายความแปรปรวนของภาวะหมดไฟในการ
ทำงานของผู้ให้การปรึกษาได้ร้อยละ 2.8 โดยสามารถสรุปสมการพยากรณ์ภาวะหมดไฟในการ
ทำงานของผู้ให้การปรึกษาได้ดังนี้

สมการในการพยากรณ์เมื่อใช้คะแนนที่ไม่ปรับมาตรฐาน

$$\hat{Y} = 26.903 + 0.090X_1$$

สมการในการพยากรณ์เมื่อใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .167Z_1$$

โดยที่

$$\hat{Y} = \text{ภาวะหมดไฟในการทำงานของผู้ให้การปรึกษา}$$

$$X_1 = \text{คะแนนของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง}$$

$$Z_1 = \text{คะแนนมาตรฐานของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง}$$